

РЕШЕНИЕ

№ 7770

гр. София, 21.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I ТРИЧЛЕНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3525** по описа за **2021** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 179 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на фондация „Екология, комуникации и общество“ срещу Заповед № РД-ОП-59/26.08.2020 г. на ръководителя на управляващия орган на оперативна програма „Околна среда 2014-2020“ и главен директор на главна дирекция „Оперативна програма околна среда“ в Министерството на околната среда и водите, с която са утвърдени Насоки за кандидатстване, включващи условия за кандидатстване и условия за изпълнение, заедно с приложенията към насоките по процедура чрез подбор на проекти № ВG16M1OP002-3.031 „Споделена визия за екологичната мрежа натура 2000 в България-2“ по приоритетна ос 3 „Натура 2000 и биоразнообразие“ по оперативна програма „Околна среда 2014-2020“.

В жалбата е посочено, че утвърдените с оспорената заповед насоки за кандидатстване са нищожни. Моли се да бъде прогласена нищожността на оспорената заповед, както и на утвърдената с нея методика за кандидатстване.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. С., който поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - ръководителят на управляващия орган на оперативна програма „Околна среда 2014-2020“ и главен директор на главна дирекция „Оперативна програма околна среда“ в Министерството на околната среда и водите – в съдебно

заседание не се явява, представлява се от юрк. Т., който оспорва подадената жалба и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 650 лв. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю., който смята касационната жалба за основателна и моли тя да бъде уважена.

Административен съд София-град, I тричленен състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № РД-ОП-11/04.02.2020 г. /лист 73 от делото/ на Министъра на околната среда и водите и ръководител на управляващия орган на оперативна програма „Околна среда 2014-2020“ В. К. – главен директор на главна дирекция „Оперативна програма „Околна среда“ в Министерството на околната среда и водите, е оправомощена да изпълнява функциите на ръководител на управляващия орган на оперативна програма „Околна среда 2014-2020“, като издава заповеди за утвърждаване на насоки за кандидатстване.

Със Заповед № РД-ОП-59/26.08.2020 г. /лист 81 от делото/ на основание чл. 9, ал. 5 и чл. 26, ал. 1 и ал. 6 от ЗУСЕИФ, чл. 5, ал. 1 От ПМС № 162/05.07.2016 г. за определяне на детайлни правила за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по програмите, финансирани от ЕСИФ за периода 2014-2020 г., във връзка с чл. 7, ал. 4 от Наредба № 4/22.07.2016 г. за определяне на реда за съгласуване на проектите на документи по чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕИФ на Министъра на финансите и на основание чл. 5 от Устройствения правилник на Министерството на околната среда и водите, са утвърдени Насоки за кандидатстване Насоки за кандидатстване, включващи условия за кандидатстване и условия за изпълнение, заедно с приложенията към насоките по процедура чрез подбор на проекти № BG16M1OP002-3.031 „Споделена визия за екологичната мрежа натура 2000 в България-2“ по приоритетна ос 3 „Натура 2000 и биоразнообразие“ по оперативна програма „Околна среда 2014-2020“.

На основание чл. 26, ал. 2 от ЗУСЕИФ, проектът на насоки за кандидатстване по процедура чрез подбор на проекти № BG16M1OP002-3.031031 „Споделена визия за екологичната мрежа натура 2000 в България-2“ по приоритетна ос 3 „Натура 2000 и биоразнообразие“ по оперативна програма „Околна среда 2014-2020“ е разработен съобразно одобрени от Комитета за наблюдение на ОПОС методология и критерии на оценка на проектното предложение.

На основание чл. 26, ал. 3 от ЗУСЕИФ, с Писмо с изх. № 04-15-213/07.08.2020 г. Министърът на финансите е изразил становище, че би могло да се мотивира неприложимост на правилата в областта на държавните помощи /писмото е достъпно на [интернет](https://eumis2020.government.bg/bg/s/Procedure/InfoEnded/e79755e7-ee90-47bd-8787-863cb998eb0e/) адрес: <https://eumis2020.government.bg/bg/s/Procedure/InfoEnded/e79755e7-ee90-47bd-8787-863cb998eb0e/>.

Съгласно чл. 11, ал. 1 от ПМС № 189/28.07.2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от ЕСИФ, за програмен период 2014-2020, когато за дейностите по изпълнение на проект на бенефициент от централната и териториалната администрация на изпълнителната власт не се предвижда възлагане изцяло на външен за бенефициента изпълнител, БФП се предоставя по формите по чл. 55, ал. 1, т. 2-4 от ЗУСЕИФ, по отношение на тази част от дейностите, която не е обект на възлагане. В тази категория попадат дейности,

свързани с изпълнението на проекти, в т.ч проучвания и др. документи във финансиранния сектор, които могат да бъдат изпълнявани изцяло от служители на бенефициента или смесено – от негови служители и от външни изпълнители, определени по реда на действащото законодателство.

Според чл. 11, ал. 2 от ПМС № 189/2016 г. по изключение, когато към датата на утвърждаване на документите по чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕСИФ не е налице методология за определяне на размерите на сумите по формите, посочени в чл. 55, ал. 1, т. 2-4 от ЗУСЕСИФ, за дейностите по изпълнение на проекти на бенефициенти от централната и териториалната администрация, които не се възлагат изцяло на външен за бенефициента изпълнител, може да се използва формата по чл. 55, ал. 1, т. 1 от ЗУСЕСИФ, след изрично одобрение от Съвета за координация при управлението на средствата от Европейския съюз /СКУСЕС/. Към момента на утвърждаване на процесните насоки не е била разработена методология за определяне размерите на сумите по формата, посочена в чл. 55, ал. 1, т. 2-4 от ЗУСЕСИФ за дейностите по изпълнение на проекти на бенефициенти от централната и териториалната администрация, които не се възлагат изцяло на външен за бенефициента изпълнител. От УО на ОПОС 2014-2020 е иницирирана процедура за вземане на решение от СКУСЕС за прилагане на изключението по чл. 11, ал. 2 от ПМС № 189/2016 г., при която СКУСЕС да ободри безвъзмездната финансова помощ за дейностите по изпълнение на бенефициенти от централната и териториалната администрация, които не се възлагат изцяло на външен за бенефициента изпълнител, за процедури за подбор на проекти по ОПОС 2014-2020 г., обявени до 31.12.2023 г. или до приемане/утвърждаване на методология за определяне размерите на сумите за дадената категория разход по формата по чл. 55, ал. 1, т. 1 от ЗУСЕСИФ. С решение от 28.08.2018 г. СКУСЕС съгласува направените от УО на ОПОС 2014-2020 г. предложения /решението е достъпно на интернет адрес: <https://eumis2020.government.bg/bg/s/Procedure/InfoEnded/e79755e7-ee90-47bd-8787-863cb998eb0e/> .

Съгласно чл. 26, ал. 4 от ЗУСЕСИФ и чл. 15, ал. 1 от Наредбата за определяне на условията, реда и механизма за функциониране на ИСУН и за провеждане на производства пред управляващите органи чрез ИСУН, проектът за Насоки за кандидатстване по процедура чрез подбор на проекти № BG16M1OP002-3.031031 „Споделена визия за екологичната мрежа натура 2000 в България-2“ по приоритетна ос 3 „Натура 2000 и биоразнообразие“ по оперативна програма „Околна среда 2014-2020“ е публикуван в ИСУН на 10.08.2020 г. и на интернет страницата на ОПОС 2014-2020 г. /съобщението е достъпно на интернет адрес: <https://www.eufunds.bg/bg/opos/node/5436/> .

На всички заинтересовани лица е предоставена възможност за изпращане на предложения и възражения по проекта на насоките за кандидатстване в срок до 24.08.2020 г. В посочения срок не са получени коментари и предложения.

Във връзка с обявената извънредна епидемична обстановка в страната, не са проведени присъствени публични консултации по проекта на насоките за кандидатстване.

В раздел т. 11 „Допустими кандидати“ от Насоките за кандидатстване в категориите допустими кандидати са включени Ю. /сдружения или фондации/, включително чрез техни клонове. За да бъдат допустими, кандидатите Ю. следва да бъдат сдружения/фондации, вписани в регистъра на Ю.; трябва да са определени за

извършване на общественополезна дейност по смисъла на ЗЮЛНЦ. Кандидатът следва да бъде със седалище и адрес на управление, който е на територията на региона, в който ще се осъществяват дейностите по проекта. Когато кандидатът е Ю., кандидатствало чрез клон, клонът на Ю. следва да е със седалище и адрес на управление на територията на региона, в който ще се осъществяват дейностите по проекта. В част „Други условия и изисквания към кандидатите“ от раздел 11 от Насоките за кандидатстване, е посочено, че един кандидат може да подаде само едно проектно предложение, включващо една регионална информационна кампания. Когато кандидат по процедурата е Ю., което кандидатства чрез клонове, всеки от клоновете на Ю. може да подаде проектно предложение, включващо една регионална информационна кампания.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град, I тричленен състав прави следните правни изводи:

Документите по чл. 26, ал. 1 ЗУСЕСИФ имат характер на общ административен акт в процедура по предоставяне на БФП чрез подбор - по реда на раздел втори, глава трета ЗУСЕСИФ. Документите по чл. 26, ал. 1 ЗУСЕСИФ, дори и да съдържат разяснения към евентуалните участници, се явяват административен акт на УО с нормативно определено съдържание, който регламентира условията за кандидатстване и условията за изпълнение на одобрените проекти, утвърждава се в рамките на определена процедура за всяка процедура поотделно и имат действие до приключването ѝ и спрямо участниците в нея.

В изпълнение на чл. 181, ал. 1 и 2 от АПК оспорването е съобщено чрез публикуване в Държавен вестник, бр. 52 от 22.06.2021 г. и чрез поставяне на обявление на определеното за това място в Административен съд София-град.

В АПК няма изрична разпоредба, относно оспорването на общите административни актове като нищожни. На основание чл. 184 от АПК, при липса на изрична законова регламентация, приложение следва да намерят правилата за оспорване на индивидуалните административни актове.

Нормата на чл. 149, ал. 5 от АПК урежда самостоятелно право на защита срещу нищожните административни актове чрез оспорването им на това основание, което не е ограничено във времето със срок. Условие за допустимостта на жалбата е липсата на проведен контрол за законосъобразност на административния акт /арг. от чл. 177, ал. 3 от АПК/. Съдът приема, че жалбата, в която е обективизирано искане за прогласяване на нищожност на процесната заповед е допустима, като подадена от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Доколкото в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК - липса на компетентност на органа, неспазване на установена форма, съществено нарушение на административнопроизводствени правила, противоречие с материално правни разпоредби и т. 5 - несъответствие с целта на закона, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени - т.е. порокът трябва да е толкова тежък, че да прави невъзможно и недопустимо оставането на административния акт в правната действителност. Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен и за да не създава правна привидност, че съществува,

при констатиране на основание за нищожност, съдът следва да го отстранява от правния мир чрез прогласяване на неговата нищожност. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията и съдебната практика е изградила следните критерии, кога един порок води до нищожност на административния акт:

1. Всяка некомпетентност на издателя на акта винаги е основание за нищожност на акта;

2. Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление. Изискването за форма е условие за действителност на акта. В чл. 59, ал. 2 от АПК законоустановена е писмената форма, освен ако друго не е предвидено в отделен закон. Актът трябва да отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 1-8 от АПК и да съдържа изброените задължителни реквизити, включително и правни и фактически основания, послужили за издаването му, съобразно нормата на чл. 59, ал. 1 от АПК. Нарушаването на формата на акта по чл. 59 от АПК, част от която е изискването той да съдържа фактическите и правните основания за издаването си е основание за отмяната му като незаконосъобразен, а не за обявяване на нищожността му, освен когато не е спазено изискването за писмена форма, липсва разпореждане или то е толкова неясно, че не може да бъде изведено чрез тълкуване, или актът не е подписан. Мотивите не са същинското волеизявление на административния орган, а обосновка по издаването на административния акт. По същество е налице волеизявление на органа, съдържащо се в разпоредителната част на акта. При наличието на такова волеизявление липсата на мотиви не е основание за нищожност на административния акт.

3. Съществените нарушения на административнопроизводствените правила са основания за нищожност също само, ако са толкова сериозни, че нарушението е довело до липса на волеизявление. Според правната теория нарушението на административнопроизводствените правила е съществено, когато е повлияло или е могло да повлияе върху съдържанието на акта; когато, ако не беше допуснато, би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред административния орган въпрос.

4. Противоречие с материалноправните разпоредби прави нищожен административния акт, ако той явно противоречи на законовите изисквания, поради което правните последици от акта не могат да бъдат приложени и от него не могат да възникнат права и задължения. Нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора - т.е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма и липсата на каквото и да е основание и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание. Нищожност на административния акт при наличие на материална незаконосъобразност е налице, когато напълно липсват материалноправните предпоставки, визирани в хипотезата на приложимата материалноправна норма; когато актът е лишен изцяло от законово основание; когато акт със същото съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон, от нито един орган. Иначе казано - административния акт е нищожен поради противоречие с материалния закон тогава, когато разпоредените правни последици са

противоположни или съществено различаващи се от предвидените в правната норма така, че се явяват нетърпими от гледна точка на правния ред. Само при описаните случаи порокът материална незаконосъобразност води до нищожност на административния акт.

5. Несъответствието с целта на закона прави нищожен административния акт, когато преследваната цел не може да се постигне с никакъв акт, както и ако издаденият административен акт е в явно противоречие с законоустановената цел.

Съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕСИФ Ръководителят на управляващия орган на програмата, съответно на водещата програма утвърждава за всяка процедура насоки и/или друг документ, определящи условията за кандидатстване и условията за изпълнение на одобрените проекти. Документите трябва да са съобразени и с изискванията на чл. 59, ал. 2. Съответно, ал. 2 предвижда: Документите по, ал. 1 в частта, определяща условията за кандидатстване, се разработват от управляващия орган или от местна група за действие при прилагането на подхода ВОМР съобразно одобрената от комитета за наблюдение на съответната програма методология и критерии, използвани за подбор на операции, и по типов образец, утвърден със заповед на заместник министър-председателя или на министъра, отговарящ за цялостната организация, координация и контрол на системата за управление на средствата от ЕСИФ.

Следователно оспорваният акт е издаден от компетентния за това орган - Ръководителят на управляващия орган на програмата "Околна среда за периода 2014-2020г". Видно от приложената по делото заповед № РД-ОП-1111/04.02.2020 г. на Министъра на околната среда и водите, В. К., издала оспорената заповед, е определена да изпълнява функциите на ръководител на УО на ОПОС 2014 - 2020 г., и на същата е възложено да изпълнява функциите на ръководител на УО във вид и обем, определен в нормативната уредба, с изключение на функциите, които изрично е посочено, че се упражняват от министъра на околната среда и водите. Правомощията за одобряване на насоките и/или друг документ, определящи условията за кандидатстване и условията за изпълнение на одобрените проекти, не са изрично изключени от делегацията.. С оглед на това съдът намира, че процесният акт е издаден от орган, притежаващ необходимата материална компетентност.

Оспорената заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК, същата съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ. Съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. В случая, от съдържащите се в административната преписка доказателства безспорно се установяват основанията за издаването на процесната заповед, неразделна част от която са утвърдените Насоки за

кандидатстване.

Настоящият съдебен състав не констатира при издаването на процесната заповед да са допуснати съществени процесуални нарушения.

Приложимият за Оперативна програма "Околна среда" 2014 - 2020 г. акт на Европейския съюз е Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17.12.2013 г. за определяне на общоприложими разпоредби на Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета (Регламент № 1303/2013).

Чл. 96, § 2 от Регламент № 1303/2013 г. установява, че всяка оперативна програма определя приоритетна ос, инвестиционните приоритети и съответстващите им специфични цели и когато е целесъобразно и основните целеви групи, категории бенефициери според конкретни целеви територии.

Съгласно чл. 47 от Регламент № 1303/2013 държавата членка създава комитет за мониторинг на изпълнението на оперативната програма. В съответствие с чл. 49, (1) и (2) Регламент № 1303/2013 г. мониторинговия комитет отчита финансовите данни, показателите на програмата, включително промените в стойността на показателите за резултатите и напредъка в постигането на количествено определените целеви стойности, както и подлага на разглеждане всички въпроси, които се отнасят до изпълнението на програмата.

В изпълнение на чл. 47, (1) Регламент № 1303/2013 г. националният законодател, в чл. 12-17 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ), е регламентирал създаването, състава и правомощията на Комитета за наблюдение. Съгласно чл. 14, ал. 2, т. 1 ЗУСЕСИФ К. за наблюдение одобрява по предложение на ръководителя на управляващия орган на съответната програма методологията и критериите, използвани за подбор на операции. Решението на Комитета за наблюдение е задължително за ръководителя на управляващия орган. В изпълнение на това свое правомощие К. за наблюдение на Оперативна програма "Околна среда" 2014 - 2020 г. и на основание чл. 26, ал. 2 от ЗУСЕСИФ е одобрил методология и критерии за оценка на проектни предложения по процедура чрез подбор на проекти № BG16M1OP002-3.031 „Споделена визия за екологичната мрежа натура 2000 в България-2“ по приоритетна ос 3 „Натура 2000 и биоразнообразие“ по оперативна програма „Околна среда 2014-2020“. Това обстоятелство не се оспорва от страните в производството.

Спазени са чл. 26, ал. 3 от ЗУСЕСИФ, а именно, че проектите на документи по ал. 1, преди внасянето им за утвърждаване, се съгласуват за съответствие с приложимите правила за държавните помощи с министъра на финансите по ред, определен от него и съобразно правомощията му съгласно Закона за държавните помощи.

Изпълнено е изискването на чл. 26, ал. 4 от ЗУСЕСИФ, според който проектите на документи по ал. 1, при процедура чрез подбор, се публикуват на

интернет страницата на съответната програма и в ИСУН преди внасянето им за утвърждаване. Управляващият орган осигурява на заинтересованите лица възможност за писмени възражения и предложения в разумен срок, който не може да бъде по-кратък от една седмица. За неуредените въпроси, свързани с общественото обсъждане, се прилага глава пета, раздел II от Административнопроцесуалния кодекс. Проектът за Насоки за кандидатстване по процедура чрез подбор на проекти № BG16M1OP002-3.031031 „Споделена визия за екологичната мрежа натура 2000 в България-2“ по приоритетна ос 3 „Натура 2000 и биоразнообразие“ по оперативна програма „Околна среда 2014-2020“ е публикуван в ИСУН на 10.08.2020 г. и на интернет страницата на ОПОС 2014-2020 г.

Направените в жалбата възражения за незаконосъобразност на процесната заповед и утвърдените със същата Насоки за кандидатстване, която е основание за прогласяване на нищожност на заповедта са необосновани.

Концепцията да се кандидатства чрез клон на дадено Ю. не противоречи нито на европейското, нито на националното ни законодателство. Като е предвидено допустимост на кандидат по програмата –клон на Ю. е предоставена максимална възможност на юридическото лице да подаде максимален брой проектни предложения, тъй като всеки един от клоновете му може да подаде отделно проектно предложение, включващо една регионална информационна кампания, т.е. чрез клоновете си едно юридическо лице обективно е могло да кандидатства по 10 регионални кампании – една информационна кампания в един регион /т.5 Териториален обхват от Насоките за кандидатстване/. Насоките за кандидатстване по процедура чрез подбор на проекти № BG16M1OP002-3.031031 „Споделена визия за екологичната мрежа натура 2000 в България-2“ по приоритетна ос 3 „Натура 2000 и биоразнообразие“ са точни и ясни, като свидетелство за това от една страна е обстоятелството, че пет участника са кандидатствали чрез клоновете си, като са разбрали процесните насоки и коректно са подали проектите си предложения и са допуснати до следващия етап, а от друга страна разяснения в тази връзка не са постъпвали до Р. на ОПОС.

При преценка на законосъобразността на заповедта, с която са одобрени Насоки за кандидатстване по конкретна процедура следва да бъде анализирано съответствието и със законовите изисквания. Без правно значение за преценката на законосъобразността на заповедта са одобрените Насоки за кандидатстване по други процедури, макар и същите да са одобрени от един и същ управляващ орган. Р. по програмата няма законово задължение да унифицира насоките за кандидатстване по различни процедури, предвидени в Оперативна програма „Околна среда“ 2014-2020

Процесната заповед за утвърждаване на Насоки за кандидатстване е издадена на основание чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, според който ръководителят на управляващия орган на програмата, съответно на водещата програма утвърждава за всяка процедура насоки и/или друг документ, определящи условията за кандидатстване и условията за изпълнение на одобрените проекти. Документите трябва да са съобразени и с изискванията на чл. 59, ал. от АПК.

Съгласно чл. 5, от ПМС № 162/05.07.2016 г. за определяне на детайлни

правила за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по програмите, финансирани от европейските структурни и инвестиционни фондове за периода 2014 - 2020 г, за всяка процедура ръководителят на управляващия орган на програмата, съответно на водещата програма, утвърждава при условията и по реда на чл. 26, ал. 1, 3, 4 и 5 ЗУСЕИФ насоки и/или друг документ, определящи: 1. условията за кандидатстване; 2. условията за изпълнение на одобрените проекти.

С цитираните разпоредби е установено задължение за ръководителя на управляващия орган на съответната оперативна програма да утвърди за всяка процедура Насоки за кандидатстване. Това задължение е изпълнено от управляващия орган на ОПОС 2014-2020 г. След като е налице законово основание за утвърждаване на насоки за кандидатстване по всяка една процедура, то процесната заповед не е нищожна. Противоречието с материалния закон, може да обоснове нищожност, когато е налице пълна липса на предпоставките на приложимата правна норма, когато актът е издаден изцяло при липса на законово основание или когато акт с такова съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон или от кой орган. В случая, посочените условия не са изпълнени.

Изложените в жалбата възражения, относно предвидената възможност за Ю. да кандидатства чрез клон, биха могли да обосноват материална незаконосъобразност на процесната заповед, но не са основание да се приеме, че същата е нищожна. Доводите в писмените бележки, досежно съществуващата разлика, относно предвидените допустими кандидати, по други процедури по ОПОС и невъзможността по тях да кандидатства клон на Ю., не биха могли да обосноват нищожност на оспорената заповед.

Процесната заповед е издадена и в съответствие с целта на закона. Целта на процедурата чрез подбор на проекти № BG16M1OP002-3.031 „Споделена визия за екологичната мрежа натура 2000 в България-2“ по приоритетна ос 3 „Натура 2000 и биоразнообразие“ по оперативна програма „Околна среда 2014-2020“ е изграждане, развитие и поддържане на споделена визия за екологичната мрежа Натура 2000 в България, чрез планиране и провеждане на 10 регионални информационни кампании в допълнение към 15те, подкрепени по процедура BG16M1OP002-3.019. Процесната заповед, както и утвърдените с нея Насоки за кандидатстване не са в противоречие с описаната цел.

С оглед изложеното, оспорената заповед не е нищожна, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължат юрисконсултско на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв. Неоснователно е направеното от процесуалния представител на ответника за присъждане на разноси в размер на 650 лв., тъй като делото не се отличава с фактическа и правна сложност.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, I тричленен състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на фондация „Екология, комуникации и общество“ срещу Заповед № РД-ОП-59/26.08.2020 г. на ръководителя на управляващия орган на оперативна програма „Околна среда 2014-2020“ и главен директор на главна дирекция „Оперативна програма околна среда“ в Министерството на околната среда и водите, с която са утвърдени Насоки за кандидатстване, включващи условия за кандидатстване и условия за изпълнение, заедно с приложенията към насоките по процедура чрез подбор на проекти № BG16M1OP002-3.031 „Споделена визия за екологичната мрежа натура 2000 в България-2“ по приоритетна ос 3 „Натура 2000 и биоразнообразие“ по оперативна програма „Околна среда 2014-2020“.

ОСЪЖДА Фондация „Екология, комуникации и общество“ с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявана от председателя К. М. Г., да заплати на Министерство на околната среда и водите сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.